

Тя съсъ вилица въ ржката
Вика, плаче, страшно тича;
Спасъ отъ стаята съсъѣдна
Ней на помощъ се притича.

Но и двамата се спъватъ,
И нещешъ ли да се случи,
Спасъ на вилката ухото
Хубавичко си набучи! . . .